

Dosar nr. 3924/2/2013

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2886

Ședința publică de la 1 octombrie 2013

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: MELANIA BEJENAR

GREFIER: MIHAELA BĂLĂ

* * * * *

Pe rol se află soluționarea acțiunii promovate de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul POPOVICI TIBERIUS, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității (OUG nr. 24/2008)”.

La apelul nominal făcut în ședința publică răspunde reclamantul, prin consilier juridic, având delegație la fila 8 din dosar, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Având cuvântul, reclamantul, prin consilier juridic, arată că, în opinia sa, competența de soluționare a cauzei aparține Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Curtea, verificându-și din oficiu competența, potrivit art. 131 din Codul de procedură civilă, constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze cauza de față, având în vedere obiectul acesteia și dispozițiile OUG nr. 24/2008.

Nefiind cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Curtea acordă cuvântul asupra propunerii de probe.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse.

Curtea, în temeiul art. 258 raportat la art. 255 din Codul de procedură civilă, încuviințează părților proba cu înscrisurile aflate la dosar, apreciind că proba este admisibilă potrivit legii și poate să ducă la soluționarea procesului.

Nemaifiind cereri de formulat și probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri asupra fondului.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și, în consecință, să se constate calitatea pârâtului de colaborator al Securității, avându-se în vedere că sunt îndeplinite cumulativ cele două condiții impuse de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, astfel: pârâtul a furnizat Securității informații referitoare la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, în sensul că a informat organele securității despre intenția unor persoane de a părăsi țara în mod fraudulos; aceste delațiuni au adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului având în vedere că notele informative menționate în acțiune au avut drept consecință, într-un caz, spre exemplu, retragerea permisului de liberă trecere la graniță, iar, în alt caz, dirijarea informatorilor pe lângă persoanele care au făcut obiectul delațiunilor, fapte care au condus la îngrădirea dreptului la viață privată. Totodată, solicită să se constate că

situațiile invocate prin întâmpinare, raportat la definiția legală, nu îl exonerează pe pârât de constatarea calității de colaborator.

Curtea reține dosarul în pronunțare.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 30.05.2013, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS) a solicitat constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Popovici Tiberius.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că pârâtul ocupă funcția de primar al comunei Berliște, județul Caraș-Severin, verificarea calității sale de lucrător/colaborator al Securității fiind demarată din oficiu, conform art. 3 lit. g și art. 5 alin. 1 din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

Reclamantul a mai arătat că, așa cum rezultă din cuprinsul notei de constatare nr. DI/1/2738/20.11.2012 și din înscrisurile atașate acțiunii, pârâtul, recepționar la hotelul „Caraș” din Oravița, a fost recrutat de organele de Securitate în perioada 1982-1987, sub numele conspirativ „Costel”, „în vederea semnalării persoanelor care sunt cazate la hotel și intră în relații cu diferiți localnici sau se interesează de posibilitatea de a pleca ilegal din țară”, în perioada 1987-1989 a fost trecut din categoria „informator” în categoria „gazdă - casă de întâlniri”, sub numele conspirative „Petrescu” și „Costel”, oferind organelor de Securitate accesul într-o cameră de la parterul hotelului, iar în 1989 a fost recrutat din nou de către Compartimentul 0110 al Inspectoratului Județean de Securitate Caraș-Severin, „în vederea supravegherii informative a cetățenilor străini cazați la hotelul Caras din Oravița”, la data de 26.05.1989 semnând și un angajament olograf și preluând numele conspirativ „Barbu”.

A menționat că pârâtul a furnizat organelor de Securitate mai multe materiale, respectiv informații despre persoane care încercaseră să părăsească teritoriul țării sau care erau semnalate ca fiind călăuze pentru cei ce intenționau acest lucru, precum și despre persoane care criticau practicile regimului de la acea vreme, apreciind așadar ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 pentru reținerea calității pârâtului de colaborator al Securității, în considerarea faptului că furnizarea unor informații de asemenea natură s-a făcut conștient, cu reprezentarea clară a faptului că relațiile respective nu rămâneau fără urmări și că asupra persoanelor vizate se puteau lua măsuri de urmărire și verificare, cu încălcarea dreptului la viață privată și la liberă circulație, prevăzute de art. 17 și 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, pârâtul vizând această consecință.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 3 lit. g, art. 2 lit. b, art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a, art. 11 alin. 1 din OUG nr. 24/2008, art. 31 alin. 1 și art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al CNSAS, adoptat prin Hotărârea Colegiului CNSAS nr. 2/2008, precum și art. 194 C.pr.civ.

În dovedire, reclamantul a depus la dosar nota de constatare și înscrisurile ce au stat la baza întocmirii acesteia.

Pârâtul Popovici Tiberius a formulat întâmpinare în cauză, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

În motivare a arătat că reclamantul a ignorat argumentele care au determinat pretinsa sa colaborare cu Securitatea, menționând în acest sens că, în calitate de recepționar la un hotel aflat în zona de frontieră, era verificat sistematic de Securitate,

Întrucât mulți cetățeni se interesau de posibilitatea de a trece în Iugoslavia. A menționat că la recepția hotelului lucrau sub acoperire și ofițeri de Securitate și că a fost abordat în repetate rânduri, sugerându-i-se că dacă nu colaborează va rămâne fără serviciu. Pârâtul a subliniat faptul că pentru perioada 1982-1989 nu există angajament semnat de el, iar în ce privește calitatea sa de „gazdă” a arătat că hotelul nu era al său și că nu a făcut decât să nu se opună ca Securitatea să-și aducă informatorii într-una din camerele hotelului, intrarea acestora în incintă făcându-se astfel încât să nu fie văzuți de recepționar. Cât privește angajamentul semnat în 1989, a menționat că acesta viza supravegherea informativă a cetățenilor străini cazați în hotel. De asemenea, a precizat că din rapoartele anexate acțiunii rezultă că activitatea sa nu era apreciată de ofițerii de Securitate, menționând că pretinsa „colaborare” a fost determinată de natura funcției ocupate, neputând fi considerată activitate de poliție politică.

Reclamantul a formulat răspuns la întâmpinare, învederând, în esență, că împrejurările invocate de pârât nu îl pot exonera pe acesta de reținerea calității de colaborator al Securității, raportat la dispozițiile legale incidente în materie și la conținutul notelor informative.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, este colaborator al Securității „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Din actele dosarului rezultă că, în anul 1982, pârâtul Popovici Tiberius, recepționar la Hotelul „Caraș” din Oravița, a fost recrutat ca informator de organele de Securitate, sub numele conspirativ „Costel”, în vederea semnalării persoanelor cazate la hotel care intră în relații cu diferiți localnici sau se interesează de posibilitatea de a pleca ilegal din țară (fila 51).

Ulterior, în anul 1987, pârâtul a fost trecut din categoria de informator în aceea de „gazdă – casă de întâlniri”, oferind organelor de Securitate accesul într-o cameră de la parterul hotelului (fila 42). Numele conspirative utilizate au fost „Petrescu”, pentru casa de întâlniri, respectiv „Costel”, pentru gazdă.

În aprilie 1989 este recrutat din nou de Compartimentul 0110 al Inspectoratului Județean de Securitate Caraș-Severin, în calitate de persoană de sprijin, sub numele conspirativ „Barbu”, în vederea supravegherii informative a cetățenilor străini cazați la hotel (fila 21), la data de 26.05.1989 semnând și un angajament olograf în acest sens (fila 26).

Pârâtul a furnizat informații organelor fostei Securități, sub numele conspirativ „Costel”, fiindu-i atribuite mai multe note informative olografe, din perioada 1982-1987.

Astfel, printr-o notă olografă din data de 01.04.1982 (fila 88), pârâtul a relatat despre încercările unor persoane de a emigra și despre atitudinea nesinceră a unei persoane în relația cu Securitatea, după cum urmează: „Sursa vă informează următoarele: într-o discuție purtată cu C.N. (...) și P. (...) despre faptul că ginerele lui D.P., fugit în toamnă acum se află în Canada, a făcut demersuri ca să-și ducă și pe fiica sa. În acest sens A.L. ar fi făcut o deplasare la București la Ambasada S.U.A. pentru a obține acte și a primit asigurări că se va interveni pe lângă statul român. A mai spus că după câte el cunoaște, ginerele său împreună cu încă 4 persoane a trecut cu acte false pe care și le-au procurat de la persoane care întocmesc pașapoarte false în schimbul

unor sume de bani. Cu toate că a fost chemat la Securitate și întrebat și el despre această situație, nu a declarat adevărata stare de fapt, primind de la el corespondență și pachete substanțiale”. Informațiile furnizate de pârât au fost utile organelor de Securitate, care au dispus folosirea acestora în dosarele celor urmăriți, în nota ofițerului de la finalul notei informative menționându-se „o copie a notei la fugari”.

Prin nota informativă din 05.02.1985 (fila 70), pârâtul denunța faptul că o persoană care urma să se căsătorească cu un cetățean iordanian se plângea pentru că era urmărită pas cu pas de autoritățile represive ale regimului: „Sursa vă informează următoarele: La data de 02/03.02.1985 a fost cazat la Hotel Caraș cetățeanul iordanian M.A.S.S. (...) venind împreună cu G.G. (...) Au mai menționat că și-au depus actele ca să se căsătorească și erau revoltați întrucât sunt urmăriți de către organele de poliție pe unde merg, ea exprimându-se că astfel de metode numai în România se pot întâmpla și abia așteaptă să plece din această țară”. Și aceste informații au fost valorificate de Securitate, aspectele semnalate fiind comunicate organelor competente pentru luarea măsurilor corespunzătoare.

De asemenea, prin nota din 16.09.1983 (fila 76), pârâtul denunța faptul, necunoscut de Securitate până la momentul denunțului, că patru tineri reușiseră să treacă frontiera în Iugoslavia, iar membrii familiei acestora erau îngrijorați și sperau ca tinerii să nu fie returnați: „Vă informez următoarele: S-a discutat și am aflat în mod precis că s-a produs prin dispozitivul de pază a pichetului C. de un număr de 4 tineri ce au lucrat la Dacia Service Oravița, aduși în comună de către M.M., originar din localitatea Ciortea, printre care și fiul lui V. ce lucrează la Cooperativă. În frontieră au justificat organelor de grăniceri, cu care M. a reușit să-și facă relații apropiate, întrucât îi servea cu băutură, prin aceea că merg să facă baie. Militarul ar fi supravegheat o perioadă de timp și după ce s-a sesizat lipsa lor, s-a încercat de către grăniceri să se motiveze că este imposibilă trecerea întrucât nu au urme. După aceasta părinții s-au văzut foarte agitați, exprimându-și îngrijorarea că le este frică că vor fi dați înapoi și vor fi bătuți de organele de grăniceri. Atât M., cât și V. ar face parte din cultul baptist”. Pe baza acestei informații furnizate de pârât, organele de Securitate au dispus măsuri de identificare a celor semnalati, „întocmirea mapelor de fugari și luarea permiselor la rudele acestora pentru a preveni plecarea din țară a acestora pe aceeași cale”, fapt consemnat în nota ofițerului de pe marginea notei informative.

Relevant este și faptul că, potrivit evaluărilor și analizelor ofițerilor de legătură (filele 46-50), informațiile furnizate de pârât au fost considerate utile muncii de Securitate.

Curtea reține așadar că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 pentru a se reține calitatea pârâtului de colaborator al Securității, respectiv informațiile furnizate de acesta, astfel cum au fost redată mai sus, se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist (intenția de emigrare, nemulțumirea față de metodele de urmărire a cetățenilor utilizate de reprezentanții regimului) și au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, pârâtul conștientizând faptul că împotriva persoanelor la care se refereau delațiunile sale se puteau lua măsuri de urmărire și verificare, fiindu-le astfel încălcate, din considerente exclusiv politice, dreptul la viață privată, consacrat de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, precum și dreptul la liberă circulație, prevăzut de art. 12 din același Pact.

Faptul că pârâtul ar fi furnizat informațiile în stare de constrângere morală, în caz contrar existând riscul de a-și pierde locul de muncă, nu exclude reținerea calității sale de colaborator al Securității, căci dispozițiile art. 2 lit. b teza a II-a din OUG nr. 24/2004 prevăd expres situațiile în care persoana care a furnizat informații lucrătorilor Securității nu este considerată colaborator, apreciindu-se că a acționat sub imperiul constrângerii,

respectiv în cazul în care a furnizat „informații cuprinse în declarații, procese-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată”, iar ipotezele la care se referă textul de lege nu se regăsesc în speță.

Nu poate fi primită nici apărarea în sensul că pentru perioada 1982-1989 nu a semnat un angajament de colaborare cu Securitatea, atâta timp cât legea nu impune o astfel de condiție, iar pârâtul nu a contestat furnizarea notelor informative ce îi sunt atribuite, sub numele conspirativ „Costel”.

Cât privește apărările ce vizează calitatea de „gazdă – casă de întâlniri” a pârâtului, acestea nu sunt relevante, întrucât activitatea respectivă nu a fost invocată de reclamant ca temei al acțiunii și nici nu a fost reținută de instanță în fundamentarea concluziei privind calitatea sa de colaborator al Securității, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute în acest sens de art. 2 lit. b teza finală din OUG nr. 24/2008, potrivit căreia „colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea”, în speță fiind pusă la dispoziția organelor de Securitate o cameră a hotelului, și nu locuința pârâtului sau un alt spațiu deținut de acesta.

Pe cale de consecință, Curtea va admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și va constata calitatea pârâtului Popovici Tiberius de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE :**

Admite acțiunea formulată de către reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul POPOVICI TIBERIUS, cu domiciliul în comuna județul Caraș – Severin.

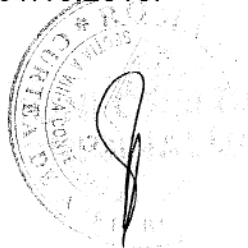
Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Cererea de recurs se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată în ședință publică, azi, 01.10.2013.

Președinte,
MELANIA BEJENAR

Grefier,
MIHAELA BĂLĂ

Red./Thred.
jud.M.B./4ex./21.11.2013

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA Civilă

Prezenta copie fiind conformă

cu originalul aflat în dosarul

cu nr. 3924/2/2013

se legalizează de noi.

GREFIER SEC.

sunt tot la x.

definitiv prin
la 03.10.2013